

1) Den oprindelige garantiforpligtelse udgør:

Garanti pr. indbygger i kommunen	af ejendommens værdi
75-85 kr.	5 pct.
over 85 -	4 —

Garantiforpligtelsen skal dog aldrig omfatte den del af lånet, der har sikkerhed inden for den lånegrænse, som gælder for ydelse af lån uden kommunegaranti.

2) Hvor særlige forhold taler derfor, kan boligministeren tillade yderligere nedsettelse af kommunegarantien for kommuner, hvis garantiforpligtelser overstiger 250 kr. pr. indbygger.

3) Ved opgørelsen af de påtagne garantiforpligtelser kan kun medregnes garanti for endeligt berigtigede lån ydet i medfør af

- Lov nr. 235 af 30. april 1946 om byggeri med offentlig støtte med senere ændringer.
- Lov nr. 117 af 15. marts 1947 om finansiering af boligbyggeri med særlig byggemåde med senere ændringer.
- Lov nr. 107 af 14. april 1955 om byggeri med offentlig støtte.
- Nærværende lov.

Af lån ydet til en kommune i henhold til de ovenfor under a-c omhandlede love kan medregnes den del, som ville være dækket af kommunegaranti, om ikke kommunen var låntager.

Stk. 2. Halvdelen af tab på garantiforpligtelser, som kommunerne i hovedstadsområdet, jfr. § 116, påtager sig for endeligt berigtigede lån efter denne lovs ikrafttræden, fordeles i forhold til den senest ansatte samlede indkomst til brug for beregningen af statsskat i hver kommune. Kommunernes tilsvarede opgøres og fordeles ved hvert finansårs udgang ved boligministerens foranstaltning.

§ 57. Tilskud, der ydes af kommuner i hovedstadsområdet, jfr. § 116, til indretning af lejligheder i det sociale byggeri for den mindstbemidlede del af befolkningen, jfr. §§ 11, stk. 3, og 20, stk. 3, fordeles mellem kommunerne efter de i § 56, stk. 2, fastsatte regler. En kommune kan i hvert finansår dog højst anmelde 200 000 kr. til refusion.

§ 58. Boligministeren kan som vilkår for at yde garanti for lån eller statslån til byggeri som omhandlet i denne lov betinge, at en del af lejlighederne i det enkelte byggeforetagende anvises til husstande, som bliver husvilde som følge af sanerings- eller kondemneringsvirksomhed.

§ 59. Boligministeren bemyndiges til i de tilfælde, hvor der i denne lov regnes med bruttoetageareal, at omregne dette til nettoetageareal.

Kap. IX.

Bestemmelser vedrørende generelle driftstilskud til nedbringelse af huslejen.

§ 60. Til nedbringelse af driftsudgifterne for lejligheder i udlejningsejendomme og parcelhusbyggeri for mindrebemidlede (med undtagelse af ejendomme, hvortil der bevilges lån i medfør af reglerne i § 124), hvis opførelse påbegyndes mellem den 1. april 1959 og den 1. april 1967, kan boligministeren yde et årligt tilskud, der højst kan udgøre følgende beløb pr. m² bruttoetageareal:

Byggeri opført af et socialt boligforetagende, jfr. § 11 og kap. XV,	
eller af en kommune	8,50 kr.
Privat udlejningsbyggeri	4,00 -
Parcelbyggeri for mindrebemidlede	8,50 -

Driftstilskuddet ydes kun fuldt ud til begyndelsen af den første terminsperiode i året 1967 og nedsættes derefter i de efterfølgende år med 1 kr. årligt for så vidt angår socialt og kommunalt byggeri og parcelbyggeri for mindrebemidlede, og med 0,75 kr. årligt for så vidt angår privat udlejningsbyggeri. Driftstilskuddet ophører senest ved begyndelsen af den første terminsperiode i året 1974.

Stk. 2. Til lejligheder eller værelser til udleje, der tilvebringes ved om- eller tilbygning af ældre ejendomme, kan der bevilges årlige tilskud af en sådan størrelse, at driftsudgifterne ikke kommer til at overstige driftsudgifterne for lejligheder eller værelser i nyopførte ejendomme med driftstilskud efter reglerne i stk. 1. Tilskuddene kan for lejligheder eller værelser i socialt eller kommunalt byggeri højst udgøre 6,50 kr. pr. m² bruttoetageareal og i privat byggeri højst 2 kr. pr. m² bruttoetageareal.